

garanti, eller man, som det er foreslaaet her, skal give en ganske almindelig Til-ladelse til Optagelse af saadanne Laan, eller endelig, om man skal gaa til at op-hæve § 10 i Loven af 4. Oktober 1919. Det er de 3 Spørgsmaal, som kan komme i Betragtning, og jeg skal meget henstille til den højtærede Landbrugsminister nær-mere at udtale sig om disse Forhold.

For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi gerne vil hjælpe disse Mennesker, naar der overhovedet er en absolut begrundet Trang til Stede. Man maa imidlertid ikke se bort fra, at disse Mennesker jo har modtaget deres Jord gennem Statens Jordlovsudvalg, og at denne Jord er blevet vurderet af Udvalget eller af et dertil nedsat Nævn til en i Forhold til Jordens Beskaffenhed og Bonitet bestemt Pris. Er det da saa virkelig Til-fældet, saaledes som det staar i Bemærk-ningerne til Lovforslaget, at Jord, som paa denne Maade er udstykket, i mange Tilfælde trænger til Grundforbedring? Ja, det er jo muligt, den gør det, men saa maa det dog i nogen Grad have afspejlet sig i den Pris, Jordlovsudvalget har fast-sat for Jorden, og derigennem skulde de paagældende Mennesker være blevet stillet saa meget bedre end de, som ganske pri-vat har købt sig Jord til Husmandsbrug. Derfor er det meget paakrævet, at vi i et Udvalg nærmere drøfter hele dette For-hold og ser paa, om der er tilstrækkelig Grundlag for det efter min Mening meget store Skridt, man her vil gaa. Og, som sagt, vil man gaa et saa stort Skridt, fore-kommer det mig at være mere rationelt helt at ophæve § 10 i Loven af 4. Oktober 1919 og gaa ud fra, at de Mennesker her i Danmark, som har Penge at laane ud, ikke er saa dumme, som Landbrugsmini-steren maaske anser dem for at være.

Holdgaard: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, og jeg vil udtale Haabet om, at den Ud-valgsbehandling, som det ærede Medlem Hr. Ulrich anser for nødvendig, idet han mener, at der herigennem kan fremskaffes interessante Oplysninger, ikke vil forsinke Lovforslagets Gang; vi fra vor Side mener, det har Betydning at faa det vedtaget saa hurtigt som muligt, saa at de paagældende Husmænd kan erholde de Laan, som de i mange Tilfælde er berettigede til.

Landbrugsministeren (Madsen-Myg-dal): Idet jeg takker de ærede Ordførere

for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget, skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich, som udtalte Ønske om en nærmere Forhandling og Undersøgelse i et Udvalg, sige, at jeg selvfølgelig er meget villig til en nærmere Drøftelse af Lovforslaget og de Fremgangsmaader, der eventuelt kunde anvendes i Stedet for den foreslaaede, men jeg mener dog at maatte sige, at der er en Væsensforskel mellem dette helt at ophæve § 10 og tillade en hvilken som helst Pantsætning og saa det, der er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig kun at indrømme Adgang til Pantsætning, naar der er Tale om Udførelse af Grundforbedringsarbejder. Man maa nemlig gaa ud fra, at hvis en Ejer beslutter sig til at udføre Grundforbedringsarbejde, et Arbejde, der virkelig svarer til sit Navn og altsaa betyder en Grundforbedring af Jorden, forøger han ikke blot sin Ejendoms Værdi, men han øger ogsaa Pantets Værdi, og den Pante-sikkerhed, som Staten har for det Laan, der indestaar i Ejendommen. Det er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende ikke har nærret nogen Betænkelighed ved at fremsætte dette Lovforslag. Jeg gen-tager, at jeg selvfølgelig er villig til med det ærede Medlem og andre, der maatte ønske en saadan Drøftelse, at deltage i en Udvalgsbehandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.

Thorhauge: Jeg tillader mig at fore-slaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Bekæmpelse af Raager af 1. Maj 1923.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3667; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1896).

Sagen sattes til Forhandling.